Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

SMĚRNICE RADY 2003/109/ES

ze dne 25. listopadu 2003

o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty

(Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/51/EU ze dne 11. května 2011	L 132	1	19.5.2011
►M2	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024	L 1347	1	22.5.2024

Opravena:

►C1	Oprava, Úř. věst. L 90926, 25.11.2025, s. 1 (2024/1347)

▼B

SMĚRNICE RADY 2003/109/ES

ze dne 25. listopadu 2003

o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví

a) podmínky, za kterých členský stát přiznává a odnímá právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta a související práva státním příslušníkům třetích zemí oprávněně pobývajícím na jeho území a

b) podmínky pobytu státních příslušníků třetích zemí, kterým bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, v jiných členských státech, než je členský stát, který jim uvedené právní postavení přiznal.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy;

b) „dlouhodobě pobývajícím rezidentem“ státní příslušník třetí země, kterému bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta stanovené v článcích 4 až 7;

c) „prvním členským státem“ členský stát, který poprvé přiznal státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta;

d) „druhým členským státem“ každý jiný členský stát než ten, který poprvé přiznal státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta a v němž uvedený dlouhodobě pobývající rezident vykonává právo pobytu;

e) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetích zemí, kteří pobývají v dotyčném členském státě v souladu se směrnicí Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ([1]);

▼M1

f) „mezinárodní ochranou“ mezinárodní ochrana ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany ([2]);

([1]) Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12.
([2]) Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.

▼B

g) „povolením k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES“ povolení k pobytu vydané dotyčným členským státem poté, co daná osoba získala právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobývající na území členského státu.

2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí,

a) kteří pobývají na území členského státu za účelem studia nebo odborného vzdělávání;

b) kteří jsou oprávněni pobývat v členském státě na základě dočasné ochrany nebo zažádali o povolení k pobytu z tohoto důvodu a vyčkávají rozhodnutí o svém právním postavení;

▼M1

c) kteří jsou oprávněni pobývat v členském státě na základě jiné formy ochrany než mezinárodní ochrany nebo kteří požádali o povolení k pobytu na tomto základě a čekají na rozhodnutí o svém právním postavení;

d) kteří požádali o mezinárodní ochranu a dosud neobdrželi konečné rozhodnutí;

▼B

e) kteří pobývají v členském státě výhradně po přechodnou dobu, např. jako au pair nebo sezónní pracovník nebo jako pracovníci vyslaní poskytovatelem služeb za účelem přeshraničního poskytování služeb nebo jako přeshraniční poskytovatelé služeb nebo tehdy, byla-li jejich povolení k pobytu formálně omezena;

f) jejichž právní postavení se řídí Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích z roku 1961, Vídeňskou úmluvou o konzulárních stycích z roku 1963, Úmluvou z roku 1969 o zvláštních misích nebo Vídeňskou umluvou o zastoupení států v mezinárodních organizacích univerzálního zaměření z roku 1975.

3. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena výhodnější ustanovení

a) dvoustranných a vícestranných dohod mezi Společenstvím nebo Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a třetími zeměmi na straně druhé;

b) dvoustranných dohod mezi členským státem a třetí zemí uzavřených před vstupem této směrnice v platnost;

▼M1

c) Evropské úmluvy o usazování ze dne 13. prosince 1955, Evropské sociální charty ze dne 18. října 1961, novelizované Evropské sociální charty ze dne 3. května 1987, Evropské úmluvy o právním postavení migrujících pracovníků ze dne 24. listopadu 1977, odstavce 11 dodatku k Úmluvě o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, ve znění protokolu podepsaného v New Yorku dne 31. ledna 1967, a Evropské dohody o převodu odpovědnosti za uprchlíky ze dne 16. října 1980;

▼B

KAPITOLA II

PRÁVNÍ POSTAVENÍ DLOUHODOBĚ POBÝVAJÍCÍHO REZIDENTA V ČLENSKÉM STÁTĚ

Článek 4

Délka pobytu

1. Členské státy přiznávají právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státním příslušníkům třetích zemí, kteří bezprostředně před podáním příslušné žádosti pobývali oprávněně a nepřetržitě na jejich území po dobu pěti let.

▼M1

1a. Členské státy neudělí právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta na základě mezinárodní ochrany v případě odnětí, ukončení platnosti nebo zamítnutí prodloužení mezinárodní ochrany podle čl. 14 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 směrnice 2004/83/ES.

▼B

2. Do výpočtu doby uvedené v odstavci 1 se nezapočítávají doby pobytu z důvodů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. e) a f).

Získá-li v případech zahrnutých v čl. 3 odst. 2 písm. a) státní příslušník třetí země právní nárok na pobyt, jenž mu umožní získat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, může být pro výpočet doby uvedené v odstavci 1 vzata v úvahu pouze poloviční délka pobytů za účelem studia nebo odborného vzdělání.

▼M2

Pokud jde o osoby, jimž byla udělena mezinárodní ochrana, zohlední se při výpočtu doby uvedené v odstavci 1 období mezi dnem podání žádosti o mezinárodní ochranu, na jejímž základě k udělení mezinárodní ochrany došlo, a dnem udělení povolení k pobytu podle článku 24 nařízení (EU) 2024/1347 ([1]).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu udělené ochrany, o změně směrnice Rady 2003/109/ES a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼B

3. Období nepřítomnosti na území dotyčného členského státu nepřerušují běh doby uvedené v odstavci 1 a budou zahrnuta do jejího výpočtu, nedosahuje-li délka uvedených období nepřítomnosti šesti po sobě jdoucích měsíců a nepřekračuje-li úhrnem délku deseti měsíců v rámci doby uvedené v odstavci 1.

Ve zvláštních nebo výjimečných případech dočasné povahy a v souladu s vnitrostátními právními předpisy mohou členské státy připustit, že delší období nepřítomnosti, než je uvedeno v prvním pododstavci, neznamená přerušení doby uvedené v odstavci 1. V těchto případech nevezmou členské státy dané období nepřítomnosti při výpočtu doby uvedené v odstavci 1 v úvahu.

Odchylně od druhého pododstavce mohou členské státy vzít v úvahu pro výpočet celkové doby uvedené v odstavci 1 období nepřítomnosti z důvodu dočasného přeložení osob za účelem výkonu zaměstnání, včetně poskytování přeshraničních služeb.

▼M2

3a. Je-li osoba požívající mezinárodní ochrany zastižena v jiném členském státě než v tom, který jí udělil mezinárodní ochranu, a to bez práva zdržovat se nebo pobývat v souladu s příslušným vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem, doba oprávněného pobytu v členském státě, který jí udělil mezinárodní ochranu, předcházející této situaci, se při výpočtu doby uvedené v odstavci 1 nebere v úvahu.

Odchylně od prvního pododstavce, zejména pokud osoba požívající mezinárodní ochrany prokáže, že důvodem k neoprávněnému pobytu nebo zdržování se byly okolnosti, které uvedená osoba nemohla ovlivnit, mohou členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem stanovit, že výpočet lhůty uvedené v odstavci 1 nebude přerušen.

▼B

Článek 5

Podmínky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta

1. Členské státy požadují od státních příslušníků třetích zemí, aby prokázali, že pro potřeby vlastní a vyživovaných rodinných příslušníků mají

a) stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální podpory dotčeného členského státu. Členské státy posoudí tyto příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a před podáním žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta mohou přihlédnout k výši minimální mzdy a minimálního důchodu;

b) zdravotní pojištění, které kryje všechna rizika běžně krytá státním příslušníkům dotyčného členského státu.

2. Členské státy mohou požadovat, aby státní příslušníci třetích zemí dodržovali integrační opatření v souladu s vnitrostátním právem.

▼B

Článek 6

Veřejný pořádek a veřejná bezpečnost

1. Členské státy mohou zamítnout přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

Při přijímání takového rozhodnutí členský stát posoudí závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo nebezpečí, které od také osoby hrozí, s přiměřeným ohledem na délku pobytu a vazby na zemi pobytu.

2. Zamítnutí uvedené v odstavci 1 se nesmí zakládat na ekonomických důvodech.

Článek 7

Získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta

1. Za účelem získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podá dotyčný státní příslušník třetí země žádost u příslušných orgánů členského státu, ve kterém pobývá. K žádosti jsou přiloženy písemné doklady stanovené vnitrostátními právními předpisy, z nichž vyplývá, že splňuje podmínky podle článků 4 a 5, a je-li třeba, platný cestovní doklad nebo jeho ověřený opis.

Doklady uvedené v prvním pododstavci mohou zahrnovat také doklady o přiměřeném ubytování.

2. Příslušné vnitrostátní orgány žadateli písemně oznámí rozhodnutí co nejdříve, v každém případě však nejpozději šest měsíců ode dne podání žádosti. Uvedené rozhodnutí je dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země oznámeno v souladu s odpoívdajícími oznamovacími postupy podle vnitrostátního práva.

Ve výjimečných případech souvisejících s obtížností posouzení žádosti může být lhůta uvedená v prvním pododstavci prodloužena.

Dotčená osoba je kromě toho informována o svých právech a povinnostech stanovených touto směrnicí.

Důsledky vyplývající z toho, že rozhodnutí nebylo učiněno ve lhůtě stanovené v tomto ustanovení, musí být určeny vnitrostátními právními předpisy příslušného členského státu.

3. Jsou-li podmínky stanovené články 4 a 5 splněny a příslušná osoba nepředstavuje ohrožení ve smyslu článku 6, přizná dotčený členský stát státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

Článek 8

Povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES

1. S výhradou článku 9 má právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta trvalou povahu.

▼B

2. Členské státy vydávají povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES dlouhodobě pobývajícím rezidentům. Doba platnosti povolení je minimálně pět let; po uplynutí doby platnosti se automaticky, případně na základě žádosti, prodlužuje.

3. Povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES může být vystaveno ve formě lepícího štítku nebo samostatného dokladu. Vystavení se provádí v souladu s pravidly a se standardním vzorem podle nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí ([1]). Do rubriky „typ povolení“ vyplní členské státy „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES“.

▼M1

4. Jestliže členský stát vydá povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU státnímu příslušníkovi třetí země, jemuž poskytl mezinárodní ochranu, zapíše do tohoto povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU pod hlavičku „Poznámky“ tuto poznámku: „Mezinárodní ochrana poskytnuta [název členského státu] dne [datum]“.

5. Jestliže druhý členský stát vydá povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU státnímu příslušníkovi třetí země, jemuž již bylo vydáno povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU jiným členským státem, které obsahuje poznámku uvedenou v odstavci 4, zapíše druhý členský stát tutéž poznámku do povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU.

Předtím, než druhý členský stát zapíše poznámku uvedenou v odstavci 4, vyžádá si od členského státu uvedeného v poznámce informace o tom, zda dlouhodobě pobývající rezident nadále požívá mezinárodní ochrany. Členský stát uvedený v poznámce odpoví do jednoho měsíce od obdržení žádosti o informace. Jestliže byla mezinárodní ochrana odňata konečným rozhodnutím, druhý členský stát uvedenou poznámku nezapíše.

6. Byla-li v souladu s příslušnými mezinárodními nástroji nebo vnitrostátními právními předpisy odpovědnost za mezinárodní ochranu dlouhodobě pobývajícího rezidenta převedena do druhého členského státu po vydání povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta - EU podle odstavce 5, druhý členský stát odpovídajícím způsobem změní poznámku uvedenou v odstavci 4, a to do tří měsíců po tomto převodu.

▼B

Článek 9

Odnětí nebo ztráta právního postavení

1. Dlouhodobě pobývající rezident ztrácí nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, jestliže

a) bylo zjištěno, že právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta bylo získáno podvodem;

b) bylo přijato opatření k vyhoštění za podmínek stanovených v článku 12;

([1]) Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

▼B

c) se nezdržoval na území Společenství po dobu 12 po sobě jdoucích měsíců.

2. Odchylně od odst. 1 písm. c) mohou členské státy stanovit, že nepřítomnost delší než 12 po sobě jdoucích měsíců nebo nepřítomnost ze zvláštních či výjimečných důvodů neznamená odnětí nebo ztrátu právního postavení.

3. Členské státy mohou stanovit, že dlouhodobě pobývající rezident nemá nadále nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, ohrožuje-li vzhledem k závažnosti protiprávního jednání, kterých se dopustil, veřejný pořádek, avšak uvedené ohrožení není důvodem k vyhoštění ve smyslu článku 12.

▼M1

3a. Členské státy mohou odejmout právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v případě odnětí, ukončení platnosti nebo zamítnutí prodloužení mezinárodní ochrany podle čl. 14 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 směrnice 2004/83/ES, pokud právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta bylo získáno na základě mezinárodní ochrany.

▼B

4. Dlouhodobě pobývající rezident, který pobýval v souladu s kapitolou III v jiném členském státě, nemá nadále nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta získané v prvním členském státě, pokud je mu podle článku 23 toto právní postavení přiznáno v jiném členském státě.

V každém případě ztrácí dotyčná osoba, která po dobu šesti let nepobývala na území členského státu, jenž jí přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, nárok na udržení tohoto právního postavení v uvedeném členském státě.

Odchylně od druhého pododstavce je dotyčný členský stát oprávněn stanovit, že ve zvláštních případech si dlouhodobě pobývající rezident ponechá své právní postavení v uvedeném členském státě i tehdy, nepobýval-li na území uvedeného členského státu po dobu delší šesti let.

5. S ohledem na případy uvedené v odst. 1 písm. c) a v odstavci 4 stanoví členské státy, které přiznaly právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, zjednodušený postup pro opětovné získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

Uvedený postup se týká zejména případů osob, které pobývaly v druhém členském státě za účelem studia.

Podmínky a postup pro opětovné získání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta stanoví vnitrostátní právo.

6. Uplynutí doby platnosti povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES v žádném případě nemá za následek odnětí nebo ztrátu právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

▼B

7. Nevede-li odnětí nebo ztráta právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta k navrácení, povolí členský stát dotyčné osobě další setrvání na svém území za předpokladu, že splňuje podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy a nepředstavuje ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

Článek 10

Procedurální záruky

1. Každé rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta nebo o odnětí tohoto právního postavení obsahuje odůvodnění. Toto rozhodnutí je oznámeno dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země v souladu s odpovídajícími oznamovacími postupy podle vnitrostátního práva. V oznámení je uvedeno poučení o opravných prostředcích a lhůta k jejich uplatnění.

2. Dojde-li k zamítnutí žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta nebo ke zrušení či odnětí právního postavení nebo není-li doba platnosti povolení k pobytu prodloužena, má dotyčná osoba právo podat v dotčeném členském státě opravný prostředek.

Článek 11

Rovné zacházení

1. Dlouhodobě pobývajícím rezidentům je přiznáno rovné zacházení jako státním příslušníkům členského státu v těchto oblastech:

a) přístup k zaměstnání a k samostatné výdělečné činnosti za předpokladu, že uvedené činnosti nejsou, byť příležitostně, spojeny s výkonem veřejné moci, podmínky zaměstnávání a pracovní podmínky, včetně podmínek propouštění a odměňování;

b) všeobecné a odborné vzdělávání, včetně stipendií v souladu s vnitrostátními právními předpisy;

c) uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v souladu s odpovídajícími vnitrostátními postupy;

d) sociální zabezpečení, sociální podpora a sociální ochrana podle vnitrostátních právních předpisů;

e) daňové výhody;

f) přístup ke zboží a službám a k nabídce výrobků a služeb určených pro veřejnost a k možnostem získání bydlení;

g) svoboda sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně dávek poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;

h) volný přístup na celé území dotyčného členského státu v rámci omezení stanovených z důvodu bezpečnosti vnitrostátními právními předpisy.

▼B

2. Pokud jde o odst. 1 písm. b), d), e), f) a g), může dotyčný členský stát omezit rovné zacházení na případy, kdy se bydliště nebo obvyklé místo pobytu dlouhodobě pobývajícího rezidenta nebo rodinných příslušníků, pro které uplatňuje nárok na dávky, nachází na území dotyčného členského státu.

3. Členské státy jsou oprávněny omezit rovné zacházení v těchto případech:

a) členské státy si mohou ponechat omezení přístupu k zaměstnání nebo k samostatné výdělečné činnosti, pokud jsou v souladu se stávajícími vnitrostátními právními předpisy nebo s právními předpisy Společenství uvedené činnosti vyhrazeny pro státní příslušníky uvedených členských států, pro občany Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru;

b) členské státy mohou požadovat pro poskytnutí přístupu k všeobecnému a odbornému vzdělání doklad o přiměřených jazykových znalostech. Přístup k vysokoškolskému vzdělání může být závislý na splnění zvláštních podmínek týkajících se vzdělání.

4. Členské státy mohou omezit rovné zacházení v oblasti sociální podpory a sociální ochrany na základní dávky.

▼M1

4a. Pokud jde o členský stát, který poskytl mezinárodní ochranu, odstavci 3 a 4 není dotčena směrnice 2004/83/ES.

▼B

5. Členské státy mohou rozhodnout o poskytnutí přístupu k doplňkovým dávkám v oblastech uvedených v odstavci 1.

Členské státy mohou také rozhodnout o přiznání rovného zacházení v oblastech, které nejsou v odstavci 1 uvedeny.

Článek 12

Ochrana proti vyhoštění

1. Členské státy mohou učinit rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícího rezidenta pouze tehdy, představuje-li uvedená osoba skutečné a dostatečně závažné ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

2. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 se nesmí zakládat na ekonomických důvodech.

3. Než učiní rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícího rezidenta, přihlédnou členské státy k těmto faktorům:

a) délka pobytu na jejich území;

b) věk dané osoby;

c) následky pro danou osobu a její rodinné příslušníky;

▼B

d) vazby se zemí pobytu nebo neexistence vazeb se zemí původu.

▼M1

3a. Jestliže se členský stát rozhodne vyhostit dlouhodobě pobývajícího rezidenta, jehož povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU obsahuje poznámku uvedenou v čl. 8 odst. 4, požádá členský stát, který je v dané poznámce uveden, aby potvrdil, zda dotčená osoba v tomto členském státě nadále požívá mezinárodní ochrany. Členský stát uvedený v poznámce odpoví do jednoho měsíce od obdržení žádosti o informaci.

3b. Pokud dlouhodobě pobývající rezident v členském státě uvedeném v poznámce nadále požívá mezinárodní ochrany, je vyhoštěn do tohoto členského státu, který tuto osobu a její rodinné příslušníky okamžitě a bez formalit přijme zpět, aniž jsou dotčeny platné právní předpisy Unie či vnitrostátní právní předpisy a aniž je dotčena zásada zachování celistvosti rodiny.

3c. Odchylně od odstavce 3b si členský stát, který přijal rozhodnutí o vyhoštění, ponechá v souladu se svými mezinárodními závazky právo vyhostit dlouhodobě pobývajícího rezidenta do jiné země, než je členský stát, který poskytl mezinárodní ochranu, pokud tato osoba splňuje podmínky uvedené v čl. 21 odst. 2 směrnice 2004/83/ES.

▼B

4. Bylo-li přijato rozhodnutí o vyhoštění, má dlouhodobě pobývající rezident v příslušném členském státě právo obrátit se na soud.

5. Dlouhodobě pobývajícím rezidentům, kteří nemají dostatek prostředků, bude poskytnuta právní pomoc za stejných podmínek, jaké se vztahují na státní příslušníky dotyčného členského státu.

▼M1

6. Tímto článkem není dotčen čl. 21 odst. 1 směrnice 2004/83/ES.

▼B

Článek 13

Výhodnější vnitrostátní právní předpisy

Členské státy mohou vydávat povolení k pobytu s trvalou nebo neomezenou platností za výhodnějších podmínek, než jaké jsou stanoveny touto směrnicí. Tato povolení k pobytu nepřiznávají právo pobytu v ostatních členských státech, jak je stanoveno v kapitole III.

KAPITOLA III

POBYT V OSTATNÍCH ČLENSKÝCH STÁTECH

Článek 14

Zásada

1. Dlouhodobě pobývající rezident získá právo pobytu na území jiných členských států, než je členský stát, který uvedené osobě přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, na období delší tří měsíců za předpokladu splnění podmínek stanovených v této kapitole.

▼B

2. Dlouhodobě pobývající rezident může pobývat na území druhého členského státu z těchto důvodů:

a) zaměstnání nebo samostatná výdělečná činnost;

b) studium nebo odborné vzdělání;

c) jiné důvody.

3. V případě výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti uvedené v odst. 2 písm. a) mohou členské státy provést průzkum situace na vlastním trhu práce a uplatnit vnitrostátní postupy týkající se požadavků na obsazení volného pracovního místa nebo na výkon uvedených činností.

Z důvodů politiky trhu práce mohou členské státy dávat přednost občanům Unie, státním příslušníkům třetích zemí, stanoví-li tak právo Společenství, a také státním příslušníkům třetích zemí, kteří v dotyčném členském státě oprávněně pobývají a pobírají v tomto státě podporu v nezaměstnanosti.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy omezit počet osob, které mají nárok na přiznání práva pobytu, za předpokladu, že uvedená omezení týkající se přijímání státních přísušníků třetích zemí jsou již v době přijetí této směrnice stanovena ve stávajících právních předpisech.

5. Tato kapitola se netýká pobytu dlouhodobě pobývajících rezidentů na území členských států, kteří

a) jsou vysláni poskytovatelem služeb jako zaměstnanci za účelem poskytování přeshraničních služeb;

b) jsou poskytovateli přeshraničních služeb.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy rozhodnout o podmínkách, za jakých dlouhodobě pobývající rezidenti, kteří chtějí odcestovat do druhého členského státu za účelem výkonu hospodářské činnosti jako sezónní pracovníci, mohou v dotyčném členském státě pobývat. Na přeshraniční pracovníky se mohou vztahovat zvláštní vnitrostátní právní předpisy.

6. Tato kapitola se použije, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství v oblasti sociálního zabezpečení s ohledem na státní příslušníky třetích zemí.

Článek 15

Podmínky pobytu v druhém členském státě

1. Dlouhodobě pobývající rezident podá co nejdříve a nejpozději tři měsíce po vstupu na území druhého členského státu u příslušných orgánů uvedeného členského státu žádost o povolení k pobytu.

▼B

Členské státy mohou povolit, aby dlouhodobě pobývající rezident podal žádost o povolení k pobytu příslušným orgánům druhého členského státu v době, kdy stále pobývá na území prvního členského státu.

2. Členské státy mohou od dotyčných osob požadovat, aby prokázaly, že mají

a) stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívaly systém sociální podpory dotčeného členského státu. Pro každou kategorii uvedenou v čl. 14 odst. 2 členské státy posoudí tyto příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a mohou přihlédnout k výši minimální mzdy a minimálního důchodu;

b) zdravotní pojištění, které kryje všechna rizika v druhém členském státě běžně krytá státním příslušníkům dotčeného členského státu.

3. Členské státy mohou požadovat, aby státní příslušníci třetích zemí dodržovali integrační opatření v souladu s vnitrostátním právem.

Tato podmínka se neuplatňuje, pokud byli dotyční státní příslušníci třetích zemí povinni dodržovat integrační opatření podle čl. 5 odst. 2, aby získali právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, může se od dotyčných osob požadovat účast v jazykových kurzech.

4. K žádosti se přiloží doklady stanovené vnitrostátními právními předpisy o splnění stanovených podmínek dotčenou osobou a platné povolení k dlouhodobému pobytu a platný cestovní doklad nebo jejich ověřené opisy.

Doklady uvedené v prvním pododstavci mohou zahrnovat také doklady o přiměřeném ubytování.

Druhý členský stát je oprávněn od dotyčných osob požadovat, aby prokázaly zejména

a) v případě výkonu hospodářské činnosti

i) jsou-li v zaměstnaneckém poměru, že mají pracovní smlouvu, prohlášení od zaměstnavatele, že si uvedené osoby najímá, nebo návrh pracovní smlouvy za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy. Členské státy určí, který z uvedených dokladů je požadován;

ii) pracují-li jako osoby samostatně výdělečně činné, že disponují přiměřenými finančními prostředky, které jsou v souladu s požadavky vnitrostátního práva k výkonu uvedené hospodářské činnosti nezbytné, a předložily požadované doklady a povolení;

▼B

b) v případě studia nebo odborného vzdělávání je druhý členský stát oprávněn od dotyčných osob požadovat doklady o řádném zápisu v oficiálně uznávaném vzdělávacím zařízení za účelem studia nebo odborného vzdělávání.

Článek 16

Rodinní příslušníci

1. Vykonává-li dlouhodobě pobývající rezident právo pobytu v druhém členském státě a byla-li rodina již založena v prvním členském státě, jsou rodinní příslušníci, kteří splňují podmínky uvedené v čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES, oprávněni doprovázet dlouhodobě pobývajícího rezidenta nebo se k němu připojit.

2. Vykonává-li dlouhodobě pobývající rezident právo pobytu v druhém členském státě a byla-li rodina již založena v prvním členském státě, mohou být jiní rodinní příslušníci dlouhodobě pobývajícího rezidenta než ti, kteří splňují podmínky uvedené v čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/86/ES, oprávněni jej doprovázet nebo se k němu připojit.

3. Na podání žádosti o povolení k pobytu se použije čl. 15 odst. 1.

4. Druhý členský stát může od dotyčných rodinných příslušníků požadovat, aby spolu se žádostí o povolení k pobytu předložili tyto doklady:

a) své povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES nebo povolení k pobytu a platný cestovní doklad nebo ověřené opisy těchto dokladů;

b) doklad o tom, že pobývali v prvním členském státě jako rodinní příslušníci dlouhodobě pobývajícího rezidenta;

c) doklad o tom, že mají stálé a pravidelné příjmy, které postačují k zajištění jejich výživy bez využívání systému sociální podpory dotyčného členského státu, nebo že dlouhodobě pobývající rezident disponuje pro jejich potřeby uvedenými příjmy a pojištěním, jakož i zdravotním pojištěním kryjícím všechna rizika v druhém členském státě. Členské státy posoudí uvedené příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a mohou přihlédnout k výši minimální mzdy a minimálního důchodu.

5. Pokud rodina nebyla založena v prvním státě, použije se směrnice 2003/86/ES.

Článek 17

Veřejný pořádek a veřejná bezpečnost

1. Členské státy mohou zamítnout žádosti o pobyt podané dlouhodobě pobývajícími rezidenty nebo jejich rodinnými příslušníky, představuje-li dotyčná osoba ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

▼B

Při přijímání příslušného rozhodnutí členský stát posoudí závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti, kterého se dopustil dlouhodobě pobývající rezident nebo jeho rodinný příslušník, nebo nebezpečí, které dotyčná osoba představuje.

2. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 se nesmí zakládat na ekonomických důvodech.

Článek 18

Veřejné zdraví

1. Členské státy mohou zamítnout žádosti o pobyt podané dlouhodobě pobývajícími rezidenty nebo jejich rodinnými příslušníky, představuje-li dotyčná osoba ohrožení veřejného zdraví.

2. Jedinými chorobami, které mohou ospravedlnit zamítnutí vstupu nebo pobytu na území druhého členského státu, jsou choroby stanovené v použitelných nástrojích Světové zdravotnické organizace a další infekční nebo parazity vyvolané nakažlivé choroby, které jsou předmětem opatření na ochranu státních příslušníků hostitelské země. Členské státy nesmějí zavádět žádná nové omezující předpisy nebo opatření.

3. Choroby, které vypukly až poté, co bylo vydáno první povolení k pobytu v druhém členském státě, nejsou důvodem k zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení nebo k vyhoštění ze země.

4. Členský stát může u osob, na které se vztahuje tato směrnice, požadovat lékařské vyšetření, aby se prokázalo, že netrpí žádnou z chorob uvedených v odstavci 2. Tato lékařská vyšetření, která mohou být bezplatná, se neprovádějí systematicky.

Článek 19

Posouzení žádostí a vydání povolení k pobytu

1. Příslušné vnitrostátní orgány vyřizují žádosti do čtyř měsíců ode dne jejich podání.

Lhůta stanovená v prvním pododstavci může být prodloužena nejvýše o tři měsíce, pokud k žádosti nebyly přiloženy písemné doklady uvedené v článcích 15 a 16, nebo za mimořádných okolností souvisejících s obtížností posouzení žádosti. V uvedených případech je žadatel o dané skutečnosti informován příslušnými vnitrostátními orgány.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v článcích 14, 15 a16, s výhradou ustanovení o veřejném pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejném zdraví v článcích 17 a 18, vydá druhý členský stát dlouhodobě pobývajícímu rezidentovi povolení k pobytu s možností prodloužení doby platnosti. Doba platnosti tohoto povolení k pobytu bude po jejím uplynutí na základě žádosti, je-li nezbytná, prodloužena. Druhý členský stát uvědomí o svém rozhodnutí první členský stát.

▼B

3. Druhý členský stát vydá rodinným příslušníkům dlouhodobě pobývajícího rezidenta povolení k pobytu s možností prodloužení doby platnosti, která mají stejnou dobu platnosti jako povolení vydané dlouhodobě pobývajícímu rezidentovi.

▼M1

Článek 19a

Změny povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU

1. Obsahuje-li povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU poznámku uvedenou v čl. 8 odst. 4 a došlo-li v souladu s příslušnými mezinárodními nástroji nebo vnitrostátními právními předpisy k převodu odpovědnosti za mezinárodní ochranu dlouhodobě pobývajícího rezidenta do druhého členského státu předtím, než tento členský stát vydal povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU podle čl. 8 odst. 5, tento druhý členský stát požádá členský stát, který povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU vydal, aby uvedenou poznámku odpovídajícím způsobem změnil.

2. Pokud byla dlouhodobě pobývajícímu rezidentu poskytnuta mezinárodní ochrana ve druhém členském státě před tím, než tento členský stát vydal povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU podle čl. 8 odst. 5, tento členský stát požádá členský stát, který povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU vydal, aby uvedené povolení změnil a zapsal do něj poznámku uvedenou v čl. 8 odst. 4.

3. Na základě žádosti uvedené v odstavcích 1 a 2 členský stát, který vydal povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU, vydá pozměněné povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU do tří měsíců od obdržení žádosti od druhého členského státu.

▼B

Článek 20

Procedurální záruky

1. Každé rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k pobytu obsahuje odůvodnění. Toto rozhodnutí je oznámeno dotčenému státnímu příslušníkovi třetí země v souladu s odpovídajícími oznamovacími postupy podle vnitrostátního práva. V oznámení je uvedeno poučení o opravných prostředcích a lhůta k jejich uplatnění.

Důsledky vyplývající z toho, že rozhodnutí nebylo učiněno ve lhůtě stanovené tímto ustanovením, musí být určeny vnitrostátními právními předpisy příslušného členského státu.

2. Je-li žádost o povolení k pobytu zamítnuta, nebo není-li doba platnosti povolení prodloužena nebo je odejmuto, má dotyčná osoba právo podat v dotčeném členském státě opravný prostředek.

Článek 21

Zacházení poskytované v druhém členském státě

1. Jakmile dlouhodobě pobývající rezidenti obdrží povolení k pobytu v druhém členském státě podle článku 19, je jim zajištěno v tomto státě rovné zacházení v oblastech a za podmínek uvedených v článku 11.

▼B

2. Dlouhodobě pobývající rezidenti mají v souladu s odstavcem 1 přístup na trh práce.

Členské státy mohou stanovit, že osoby uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. a) mají na dobu nejdéle 12 měsíců za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy omezený přístup k jiným pracovním činnostem, než pro které jim bylo uděleno povolení k pobytu.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem stanovit podmínky, za kterých mohou mít osoby uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. b) nebo c) přístup k zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti.

3. Jakmile rodinní příslušníci dlouhodobě pobývajícího rezidenta obdrží povolení k pobytu v druhém členském státě podle článku 19, požívají v tomto státě práva uvedená v článku 14 směrnice 2003/86/ES.

Článek 22

Odnětí povolení k pobytu a povinnost zpětného převzetí

1. Dokud státní příslušník třetí země neobdržel právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, je druhý členský stát oprávněn rozhodnout o zamítnutí prodloužení doby platnosti nebo o odnětí povolení k pobytu a může dotyčnou osobu a její rodinné příslušníky v souladu s postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy, včetně postupů navrácení, přimět v následujících případech k opuštění svého území:

a) z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti podle článku 17;

b) nejsou-li nadále plněny podmínky stanovené v článcích 14, 15 a 16;

c) nepobývá-li státní příslušník třetí země v dotčeném členském státě oprávněně.

2. Přijme-li druhý členský stát jedno z opatření uvedených v odstavci 1, první členský stát převezme okamžitě a bez formalit dlouhodobě pobývajícího rezidenta a jeho rodinné příslušníky zpět. Druhý členský stát oznámí své rozhodnutí prvnímu členskému státu.

3. Dokud státní příslušník třetí země neobdrží právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta a aniž je dotčena povinnost zpětného převzetí uvedená v odstavci 2, je druhý členský stát oprávněn v souladu s článkem 12 a podle záruk obsažených v tomto článku přijmout rozhodnutí o navrácení státního příslušníka třetí země z území Unie ze závažných důvodů týkajících se veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

V tom případě konzultuje druhý členský stát přijetí uvedeného rozhodnutí první členský stát.

▼B

Pokud druhý členský stát rozhodne o navrácení dotyčného státního příslušníka třetí země, učiní veškerá vhodná opatření k účinnému provedení rozhodnutí. V tom případě poskytne druhý členský stát prvnímu členskému státu užitečné informace o provádění rozhodnutí o navrácení.

▼M1

3a. Pokud mezitím nebyla odňata mezinárodní ochrana nebo pokud daná osoba nespadá do jedné z kategorií uvedených v čl. 21 odst. 2 směrnice 2004/83/ES, odstavec 3 tohoto článku se nepoužije na státní příslušníky třetích zemí, jejichž povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – EU vydané prvním členským státem obsahuje poznámku uvedenou v čl. 8 odst. 4 této směrnice.

Tímto odstavcem není dotčen čl. 21 odst. 1 směrnice 2004/83/ES.

▼B

4. Rozhodnutí o navrácení nesmějí být v případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) doprovázena trvalým zákazem pobytu.

5. Povinnost zpětného převzetí uvedená v odstavci 2 se stanoví, aniž je dotčena možnost, aby se dlouhodobě pobývající rezident a jeho rodinní příslušníci usadili ve třetím členském státě.

Článek 23

Získání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v druhém členském státě

1. S výhradou článků 3, 4, 5 a 6 přizná na základě žádosti druhý členský stát dlouhodobě pobývajícím rezidentům právní postavení stanovené článkem 7. Druhý členský stát oznámí své rozhodnutí prvnímu členskému státu.

2. Postup stanovený v článku 7 se použije pro podání a posouzení žádostí o přiznání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v druhém členském státě. Článek 8 se použije pro vydání povolení k pobytu. Je-li žádost zamítnuta, použijí se procedurální záruky stanovené článkem 10.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Zpráva a prověrková doložka

Komise pravidelně a poprvé nejpozději 23. ledna 2011 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a případně navrhne nezbytné změny. Tyto návrhy změn se týkají především článků 4, 5, 9, 11 a kapitoly III.

▼B

Článek 25

Kontaktní místa

▼M1

Členské státy určí kontaktní místa odpovědná za přijímání a předávání informací a dokumentů uvedených v článcích 8, 12, 19, 19a, 22 a 23.

▼B

Členské státy zajistí nezbytnou spolupráci při výměně informací a dokladů podle prvního pododstavce.

Článek 26

Provedení

▼M2

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 23. ledna 2006. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 4 odst. 2 třetím pododstavcem, a čl. 4 odst. 3a do 12. června 2026. Znění těchto opatření neprodleně sdělí Komisi.

▼B

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 27

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.